

Ohlášky – neděle 30. 4. 2023

Dnes prožíváme **4. neděli velikonoční.**

- Pondělí 1. 5. – **Památka sv. Josefa, dělníka**
- Úterý 2. 5. – **Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve**
- Středa 3. 5. – **Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů**
- Příští neděle 7. 5. 2023 bude **5. neděle velikonoční.**

***

- V měsíci květnu budou ve středu a v pátek před mši svatou od 16:00 **Májové pobožnosti.**
- **Romská pouť** v sobotu **13. 5. 2023** 10:00 - 15:00 v kostele sv. Alžběty, Teplice – Šanov, Zeyerovo náměstí. Program: chvály, příležitost k setkání, možnost zpovědi, mše sv. na závěr.
- Farnost Teplice pořádá **20. 5. 2023 farní pouť** autobusem **do Číhoště**. Bylo by možno se k této pouti připojit. Pokud by někdo měl zájem, tak se hlase co nejdříve u P. Ladislava Nádvořníka.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne**
ve farní kapli.

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 23 (2023)
30. 4. 2023

4. neděle velikonoční

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 4. velikonočního týdne

Neděle 30. 4. – Jan 10,1-10: „Nechci být žádné stádo a hloupá ovce,“ napadne někoho. Přirovnání, které evangelista Jan využívá, nebylo míněno jako urážka chytrých a samostatných lidí. Ježíš atakuje skupinu farizeů, která se urazila, když Pán mluvil o těch, kteří říkají, že vidí, ale ve skutečnosti jsou slepi (Jan 9,41). V duchovním životě „vidět“ znamená poznat Boha, jeho záměry, porozumět, co Bůh skutečně žádá. K Bohu se nemůžeme vlastními silami přiblížit! Vstoupit k Bohu lze jen skrze Ježíše. On není jen šikovný divotvůrce, ale zásadní vstupní brána pro každého člověka. Je pastýřem v tom, že jediný zná, jak vstoupit do Božího království. Proto se vyplatí držet jeho kroků.

Pondělí 1. 5. – Sk 11,1-18: Nebýt tohoto Petrova vidění a odhodlání vyvodit z něho důsledky, nerozšířilo by se Kristovo evangelium mimo židovský národ. Také dnes chce být Pán hlásán i tam, kam se nám nechce jít...

Úterý 2. 5. – Sk 11,19-26: Barnabášovi se podařilo získat Šavla pro spolupráci. Pokouším se i já někoho zapojit do Kristova díla?

Středa 3. 5. – Jan 14,6-14: Cesta, pravda a život! Kolikrát jsem to již slyšel... Neplatí však i o mně: tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kéž mi k důvěrnějšímu přátelství s Ježíšem pomůže právě denní tichá chvíle!

Čtvrtek 4. 5. – Sk 13,13-25: Pavel před zraky posluchačů odhaluje historii spásy. I já si chci uvědomit svůj vlastní příběh. To, jak mě Bůh provází v mém životě...

Pátek 5. 5. – Sk 13,26-33: Dějiny spásy vrcholí ve vzkříšení. Dokázal bych podobně jako Pavel přiblížit naději a radostnou zvěst těm, kdo o ni dnes stojí?

Sobota 6. 5. – Sk 13,44-52: Pohané se „radovali a velebili slovo Páně“. Naproti tomu ti, kterým bylo evangelium v první řadě určeno, žárlili a poštvali zbožné ženy. Není nám to povědomé?

Youcat (76. – 78. část)

Tím, co si Bůh přeje a k čemu nám dal modlitbu, je vztah. Pouto přátelství. To, že se ozve. Že jsme si navzájem k dispozici. Že spolu můžeme hovořit

důvěrně. Že se na sebe můžeme spolehnout (nakolik se lze spolehnout na člověka). Modlit se neznámá nic jiného než navázat a udržovat vztah. Mít pevný vztah s Bohem. Být křesťanem je jako být na Facebooku, kde si člověk založí profil a může uvést druh svého vztahu. Mnozí tam píšou, že jsou „v komplikovaném vztahu“. Skutečně je složité až nemožné chtít být křesťanem pouze za cenu několika rituálů. **Jak má zůstat vztah živý, neuděláme-li si čas, abychom o něj mohli pečovat, jinými slovy, neuděláme-li si čas na modlitbu?** V Youcatu se píše: „Ten, kdo se nemodlí pravidelně, brzy se přestane modlit docela.“ Pavel v Písmu svatém dokonce doporučuje: „Bez přestání se modlete“ (1 Sol, 5,17). Jistě se tím nechce říci, že máme Boha zavalovat od rána do večera svým „prosím, prosím“. Jistěže ho můžeme vzývat ve svých potřebách, ale existuje druh modlitby, který je ještě podstatnější: „Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Takto Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši“ (1 Sol 5,18).

Proč máme Bohu děkovat? Důležitější než zahrnovat Boha prosbami (v ohrožení života, při písemce ve škole nebo při problémech v zaměstnání) je zaujmout trvalý zásadní postoj vděčnosti, abychom tak ani na okamžik „nevypadli“ z velkého díkůvzdání. I tomu se člověk dokáže naučit sám, a to tak, že bude pozorovat svět kolem sebe otevřenými očima a že si navykne vyjadřovat úžas z nádherné přírody jejímu původci. V žalmu 8 se zpívá: „Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi, svou velebností převýšils nebesa! Z úst dětí a nemluvňat sis připravil slávu navzdory svým odpůrcům, abys umlčel pomstychtivého nepřítele. **Jak se mohou modlit na základě biblického textu?** Když se zahledím na tvá nebesa, dílo tvých prstů, na měsíc, na hvězdy, které jsi stvořil: Co je člověk, že na něho myslíš, co je smrtelník, že se o něho staráš? Učinils ho jen o málo menším, než jsou andělé, ověncils ho ctí a slávou, dals mu vládnout nad dílem svých rukou, položils mu k nohám všechno: ovce i veškerý dobytek, k tomu i polní zvířata, ptáky na nebi a ryby v moři, vše, co se hemží na stezkách moří. Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!“ **Co je to adorace?** Lidé nemají padat na kolena před nikým a před ničím kromě Boha. Jakmile však Boha objevíme, měli bychom před ním padnout na kolena nejen obrazně, ale i konkrétně. **K čemu nám Bůh dal vášně? Jak rozumět slovu „ctnost“?** Co mají

společného Matka Tereza a zpěvačka Miley Cyrus? Většina z nás by asi řekla: Zřejmě toho nebude mnoho. Miley má nepochybně lepší outfit. Ale Matka Tereza toho udělala víc pro chudé. Co je tedy spojuje? Vypadá to, že vášeň a adorace. Matka Tereza získávala lidi pro adoraci, kamkoli přišla: „Přeješ-li si skutečně růst v lásce, vrať se k adoraci.“ Miley má několik písní na toto téma, například: „I adore you“. Adorace je ve skutečnosti pojem plný vášně. Má v sobě cosi z šilené absolutní podřízenosti. Avšak Miley k tomu musí využívat své divoké image a potřeby provokovat. Na otevřené scéně kouřila Miley provokativně marihuanu. A pak zpívala tento song: „When you say you love me / Know I love you more / And when you say you need me / Know I need you more / Boy, I adore you / / adore you.“ Myslí to vážně? Ten, kdo se podrobí druhému člověku, před druhým sice dokazuje svou megalásku, ale zároveň se před ním ponizuje: Můžeš si se mnou dělat, co se ti zlíbí! **Adorující se dobrovolně vzdává své důstojnosti a vůle.** Z pragmatického hlediska musí takový člověk počítat s tím, že se od objektu svého zbožňování jednoho dne dočká kopance a bude odhozen jako kus špinavého hadru. Americký šoubyznys produkuje denně brak tohoto typu: tři měsíce zbožňování, potom rozchod přes aplikaci WhatsApp, slzy, drama, konec světa, nová věčná láska atd. U Matky Terezy a jejích sester si můžeme být jisti, že předmětem jejich adorace nebyl a není nějaký hezoun s krásně vypracovanými břišními svaly. Když Matka Tereza vyslovila: „I adore you“, vždycky tím myslela Boha. Proč je třeba klanět se Bohu? Můžeme se někomu absolutně podřít? Smí se člověk takto ponížít? Je z lidského hlediska přípustné naprosto se umenšit a někoho jiného absolutně povýšit? Smíme vůbec před někým padnout na tvář, i kdyby tím někým měl být Bůh? Odpověď zní: **Na světě se nesmíme klanět nikomu a ničemu, nic na světě toho není hodno. Člověk se smí podrobit jedině pravému a dobrému Bohu.** Podrobuje-li se někdo v klanění čemukoli, co není Bůh, nazýváme to modloslužbou. Věc se proto má následovně: Poznáš-li pravého Boha, nejen že se mu smíš podrobit, ale máš se mu podrobit. Jestliže tak učiníš, je to v pořádku – Bůh je všechno. Ty nejsi nic. **„Máš něco, co bys nedostal?“** ptá se apoštol Pavel v Prvním listě Korintánům (1 Kor 4,7). (z knihy Youcat: Kurz víry)